

- 3 -

Jeg er blitt berøvet meget i disse 4-1/2 lange år som er gått
f ö r j e g b l e s t i l l e t f o r m i n e d o m m e r e -
frihet, helbred, hjem, stilling - - -

Overallt hvor jeg ferdes i denne tid møtes jeg av lidelser i en=
hver form, påført medmennesker av medmennesker. De mer eller mindre
ödelagte hjem jeg kommer i bærer alle mer eller mindre den store trage=
dies preg, - svært mange har, i likhet med meg selv, intet hjem mere.
Jeg ser kjære venner langsomt pines tildöde, - en av dem, en av Norges
mest fortjente menn, har nettop - ribbet for allt i denne verden -
stridt sin siste strid, en annen sleper seg ennå fremover mot sitt
Golgota. - Med hensyn til meg selv, så ble jeg på den mest umenne=
skellige måte gjort til invalid på Åkebergveiens Kretsfengsel for Kvin=
der, hvor jeg tilbragte mer enn ett år i en enecelle. Noe slikt som
en sykecelle eller en sykeseng, enn si da de mest elementære ting som
hörer til i sykepleien, fantes ikke der. Jeg har som pasient i Åke=
bergveiens fengsel vært utsatt for utenkelige ting, og jeg kan nevne
at det ikke engang ble meg tillatt å være tilstede ved min egen gamle
mors begravelse! Ettpar dager før jeg som et vrak ble båret ut av
fengslet, kom fengselslegen, dr. Augusta Rasmussen, inn i min celle,
u k a l d e t . Det passet henne alltid best å komme slik, isteden for
å komme når jeg ba henne om det, fordi jeg trengte hennes hjelp. Hun
ble dennegang stående bare ett öyeblikk ved min sengeskuff, og mens
hennes kalde öyne gle over all min elendighet, sa hun på sin kyniske
måte: "Ja, fru Hansson, vi ser hverandre ikke igjen för på Bredtveit
nå da!" Det var allt. Dermed gikk hun og celledören lukket seg etter
henne.

Jeg er fullt oppmerksom på at mine herrer Dommere ikke kan være
kjent med de forhold jeg her ruller opp, og jeg ber om tilgivelse for
at det er j e g - en anklaget - som selv utslynger ett "J'accuse",
men jeg ser ingen annen utveg. Jeg gjør det ut fra det store ansvar
jeg har som kristent menneske overfor syke medmennesker og venner, som
fremdeles idag ligger hjelpelöse bak fengselsmurene. D e t m å i k =
k e s k j e a t f l e r e n å g å r t i l g r u n n e d e r i n =
n e ! !

Jeg takker også ydmykt Gud som gir meg kraft til - som en slutt=
appell - å sitere fra min Bibel, 2den Mosebok, følgende skriftsted:

" V e d e n ö v r i g h e t , s o m a v m e n n e s k e =
f r y k t , s k r e m t a v m e n g d e n s s k r i k ,
i k k e v å g e r å ö v e r e t t f e r d i g h e t . "

.....

Oslo Byrett, den 29. september 1949.

.....